

תת"ע 8921/06/22 - מדינת ישראל נגד ח'אלד תכתוכ

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8921-06-22 מדינת ישראל נ' תכתוכ
תיק חיצוני: 10122119570

בפני **כבוד השופט סגל דבורי**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **ח'אלד תכתוכ**
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ביום 4.8.22. המבקש הורשע בביצוע עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, נדון כאמור בהעדרו לקנס כספי בסך 1,250 ₪.
2. ביום 20.9.22 הוגשה בקשה זו ובה עותר המבקש לביטול פסק הדין מיום 4.8.22 משני הנימוקים: פגם באישור המסירה בעטיו לא התייצב המבקש לדיון ומן הטעם שלא ביצע את העבירה.
3. בהחלטת יום 20.9.22 הוריתי למשיבה להגיש עמדתה ואולם חלף סד הזמנים והמשיבה לא עשתה כן. בהעדר עמדתה אדון בבקשה על סמך החומר שבפניי.
4. לאחר שנדרשתי לעובדות הבקשה על נספחיה, הגם שלא הונחה בפניי עמדת המשיבה, נחה דעתי כי יש לדחותה.
5. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר. ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין

עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

ועוד נקבע כי טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו.

(רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

6. לענין טענת פגם באישור המסירה - מעיון באישור המסירה הסרוק למערכת נט המשפט עולה כי המבקש זומן ואישור המסירה חזר מסיבת "לא נדרש". אישור המסירה נמסר כדין וכבר נקבע כי אין בטענת "לא נדרש" כדי לפגוע בחזקת המסירה (עפ"ת חי' 10054-11-21 גאוויו נ' מדינת ישראל מיום 29.11.21, רע"פ 225/21 אלקאר דביר בע"מ נ' מדינת ישראל). חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל).

7. לענין טענת החשש מעיוות דין - המבקש טוען כי אי התייצבותו נבעה מתום לב וכי בפיו טענות שלא ביצע את העבירה. לבקשה צורף תצהיר לאקוני התומך בכלליות באמור בבקשה גופא והבקשה נעדרת אסמכתאות נוספות. נקבע כי "ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים." (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

8. לא מצאתי בסיס לטענה לעיוות דין. המבקש זומן כדין למשפט ולא התייצב. אני קובעת כי במקרה זה לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול פסק הדין. לפיכך הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים. /